

רשומות

הצעות חוק

10 ביולי 1967

735

ב' בתמוז תשכ"ז

עמוד	
170	חוק לשכת עורכי הדין (תיקון מס' 5), תשכ"ז—1967
175	חוק לתיקון פקודת הטבק (מס' 3), תשכ"ז—1967
175	חוק לתיקון פקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה), תשכ"ז—1967

חוק לשכת עורכי הדין (תיקון מס' 5), תשכ"ז-1967

- 7 תיקון סעיף 7 .1 בסעיף 7 (א) לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961¹ (להלן - החוק העיקרי), במקום "אחת לשנתיים" יבוא "אחת לשלוש שנים".
- 8 החלפת סעיף 8 .2 במקום סעיף 8 לחוק העיקרי יבוא:
"ראש הלשכה 8. ראש הלשכה ייבחר על ידי חברי הלשכה, במועד הבחירות לועידה הארצית, בבחירות כלליות, שוות, אישיות, חשאיות, ישירות וארציות."
- 13 תיקון סעיף 13 .3 בסעיף 13 לחוק העיקרי -
(1) האמור בו יסומן (א), והמלים "הועד יבחר באחד מתבריו ליושב ראש הועד" - יימחק;
(2) אתרי סעיף קטן (א) יבוא:
"ב) יושב ראש ועד מחוזי ייבחר על ידי חברי הלשכה שמקום עבודתם הראשי הוא בתחום פעולתו של אותו ועד, במועד הבחירות לועד המחוזי, בבחירות כלליות, שוות, אישיות, חשאיות וישירות."
- 14 תיקון סעיף 14 .4 בסעיף 14 לחוק העיקרי יסומן (א), ואחריו יבוא:
"ב) יושב ראש בית הדין המשמעתי הארצי ייבחר על ידי חברי הלשכה, במועד הבחירות לועידה הארצית, בבחירות כלליות, שוות, אישיות, חשאיות, ישירות וארציות."
- 15 תיקון סעיף 15 .5 בסעיף 15 לחוק העיקרי יסומן (א) ואחריו יבוא:
"ב) יושב ראש בית דין משמעתי מחוזי ייבחר על ידי חברי הלשכה שמקום עבודתם הראשי הוא בתחום אותו מחוז, במועד הבחירות לועד המחוזי, בבחירות כלליות, שוות, אישיות, חשאיות וישירות."
- 17 תיקון סעיף 17 .6 בסעיף 17 לחוק העיקרי, במקום "שנתיים" יבוא "שלוש שנים".
- 18 תיקון סעיף 18 .7 בסעיף 18 לחוק העיקרי, במקום "יושב ראש בית הדין ושני סגני יושב ראש" יבוא שני סגנים ליושב ראש בית הדין".
- 23 תיקון סעיף 23 .8 בסעיף 23 לחוק העיקרי, במקום "בעבירה שדינה מיתה" יבוא "בעבירה לפי חוק לעשיית דין בנאצים ובעוזריהם, תש"י-1950², או לפי חוק למניעתו וענישתו של הפשע השמדת עם, תש"י-1950³, שדינה מיתה".
- 25 תיקון סעיף 25 .9 בסעיף 25 לחוק העיקרי, בפסקה (2), בסופה יבוא:
"או מי שלמד לימודים כאמור בהיקף אשר לדעת האוניברסיטה ראוי להיחשב כהשכלה משפטית גבוהה".

1 ס"ח 347, תשכ"א, עמ' 178; ס"ח תשכ"ב, עמ' 15; ס"ח תשכ"ג, עמ' 66, עמ' 145; ס"ח תשכ"ה, עמ' 25.
2 ס"ח 57, תש"י, עמ' 281.
3 ס"ח 42, תש"י, עמ' 137.

10. בסעיף 58 לחוק העיקרי, בסופו יבוא:
 "אולם רשאי עורך דין לשתף בהכנסותיו את אלמנתו ויתומיו הקטינים של כל אחד מאלה:
 (1) שותפו, או שותפו שפרש, שנפטרו בעודם חברי הלשכה;
 (2) עורך דין שאת עסקו רכש."
11. במקום סעיף 71 לחוק העיקרי יבוא:
 "עורר לבית המשפט העליון 71. על פסק דין של בית הדין המשמעתי הארצי רשאים הנאשם והקובל לערער לפני בית המשפט העליון תוך שלושים יום מיום קבלת פסק הדין; וכן רשאי לערער כאמור היועץ המשפטי לממשלה אף אם לא היה קובל."
12. בסעיף 78 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), במקום "מיום מתן הפסק המרשיע הסופי" יבוא "מהיום שפסק הדין המרשיע נעשה סופי".
13. בסעיף 81 לחוק העיקרי, אחרי "אלא ברשות שניתנה על ידי הוועד המחוזי" יבוא "או על ידי אחד או אחדים מהכריו שהסמיך לכך הוועד המחוזי".
14. בסעיף 88 לחוק העיקרי, במקום "תוך שלושה חדשים" יבוא "תוך שנה".
15. בסעיף 109 לחוק העיקרי, אחרי פסקה (8) יבוא:
 "(9) חובת עורכי דין לבייל יפויי כוח הניתנים להם בבול הלשכה בסכום שייקבע."
16. תקופת הכהונה של ראש הלשכה, המועצה הארצית, הוועדים המחוזיים, יושבי ראש בתי הדין המשמעתיים וחברי בתי הדין המשמעתיים, המכהנים בתפקידם ערב תחילתו של חוק זה, תהיה בהתאם לחוק העיקרי כמתוקן בחוק זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיפים 1 עד 6 ו-16:

הצעות אלו באות להאריך את תקופת הכהונה של מוסדות לשכת עורכי הדין משנתיים לשלוש שנים. התקופה הקיימת קצרה מדי. עריכת בחירות בכל שנתיים עם כל הכרוך בהן והחלפה תכופה של אישים במוסדות הלשכה אינן מועילות לפעילות הסדירה של הלשכה. כן מוצע שלמוסדות המכהנים כיום יוסיפו לכהן עד תום שלוש שנים מזמן בחירתם.

לסעיפים 2 עד 5:

ראש לשכת עורכי הדין ויושבי ראש הוועדים המחוזיים ובתי הדין המשמעתיים נבחרים כיום ע"י גופים מצומצמים של הלשכה: הוועדה הארצית, המועצה הארצית, הוועד המחוזי וחברי בתי הדין המשמעתיים. מוצע כי בחירתם תהיה אישית על ידי כל חברי הלשכה, או כל חברי הלשכה שעיקר עבודתם במחוז הנדון, לפי הענין.

לסעיף 8:

סעיף 23 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"ג-1963, אומר:

"אדם שאינו אזרח ישראלי והוא נאשם בעבירה שדינה מיתה, או שמתנהלת נגדו חקירה בשל עבירה כזאת, רשאי למנות לעצמו, באישור שר המשפטים, סניגור שאינו עורך דין כמשמעותו בחוק זה, אם הוא מוסמך לעריכת דין בחוץ-לארץ; שר המשפטים רשאי לאשר את המינוי בנסיבות מיוחדות, ולאחר התייעצות עם המועצה הארצית של הלשכה; סניגור שמינויו אושר כאמור, דינו לענין

זה כדין עורך דין כמשמעותו בחוק זה; שר המשפטים רשאי, בנסיבות מיוחדות, בהסכמת נשיא בית המשפט העליון, ומשהועמד הנאשם לדין – בהסכמת בית המשפט שלפניו הועמד לדין, לבטל אישור שניתן; בוטל האישור – בטל מינויו של הסניגור”.

הסעיף האמור חוקק, כידוע, לקראת משפט אייכמן, כשראו צורך לאפשר לו להביא סניגור מגרמניה. אין טעם מיוחד לסטות מההוראה האמורה לגבי נאשמים זרים הצפויים לעונש מוות לפי חוק עשיית דין בנאצים ועוזריהם או לפי חוק למניעת פשע השמדת עם. אך אין נחיצות לתת אפשרות זו לנאשמים זרים הצפויים לעונש מוות בשל פשעים נגד בטחון המדינה.

לסעיף 9:

סעיף 25 לחוק העיקרי קובע, בין היתר, כי “בוגר בלימודי משפט במוסד בחוץ לארץ שהוכר על ידי האוניברסיטה העברית בירושלים כמוסד להשכלה גבוהה” ייחשב לבעל השכלה משפטית גבוהה, המכשירה אותו להירשם כמתמחה, להיבחן בבחינות הלשכה ולהתקבל אליה.

יש מספר עולים אשר למדו במוסדות כאמור לימודי משפט בהיקף כמעט מלא, אלא שמתעמים פורמליים או אחרים לא היו זכאים לקבל תעודת בוגר מאותם מוסדות. מוצע להכיר בלימודיהם כמכשירים אותם להתקבל ללשכת עורכי הדין כאילו היו בוגרים של אותם מוסדות, אם לדעת האוניברסיטה העברית היקף לימודיהם מתאים לכך.

לסעיף 10:

הצעה זו באה לתת אפשרות לתלויים בעורך דין שנפטר להתקיים מעסק אשר עורך הדין עמל בחייו בהקמתו והוא עבר לידי עורך דין אחר על פי שותפות או במכירה. חלק חשוב מעסקו של עורך דין הוא לאו דוקא בנכסים שבעין אלא במוניטין הגוררים הכנסה. אם לא תותר הענקת חלק מהכנסות המוניטין לאחר הפטירה יתקפחו זכויותיהם של עורכי הדין ובעיקר של התלויים בהם.

לסעיף 11:

בעבירה משמעית של עורך דין דן בדרגה ראשונה בית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין במחוז שבו נמצא משרדו של הנאשם. על פסק הדין של בית דין זה רשאים לערער הנאשם והקובל, וגם היועץ המשפטי לממשלה אף אם לא הוא אלא מוסד הלשכה היה הקובל. הערעור נשמע ומוכרע בבית הדין המשמעתי הארצי של לשכת עורכי הדין.

הרשיע בית הדין המשמעתי הארצי את הנאשם, רשאי הוא, והוא בלבד, לערער על פסק הדין לפני בית המשפט העליון.

נמצא שעל פסקי דין של בית הדין המשמעתי הארצי – שמשמעותם בין השאר גם קביעת הלכה מה היא פגיעה באתיקה המקצועית של עורך דין – ניתן לערער לקולה בלבד, ובית המשפט העליון מוסמך לתקן את המעוות רק אם פסק הדין של בית הדין המשמעתי הארצי היה, לדעתו, חמור מדי. לעומת זאת, אם בית הדין המשמעתי הארצי החליט שהתנהגות מסויימת של עורך דין אינה פגיעה באתיקה מקצועית אין אפשרות להעביר את הפסק תחת שבט בקרתו של בית המשפט העליון.

הגבלה זו אינה סבירה: מצד אחד ניתן לבית המשפט העליון הכוח להחליט מהי ההתנהגות הנוגדת את האתיקה המקצועית של עורך דין ולפסוק לקולה, ואפילו שתי דרגות של שיפוט מקצועי פסקו להזמרה. מצד שני נעולה דלתו כשבית הדין הארצי מקל עם הנאשם. דבר זה עלול להביא לסילוף ההלכות בדבר האתיקה המקצועית של עורכי דין. לכן מוצע

להעניק גם לקובל זכות ערעור בין בזיכוי ובין בהרשעה. כיוצא בזה מוצע להעניק ליועץ המשפטי לממשלה סמכות לערער מצידו על פסקי דין של בית הדין המשמעתי הארצי אף אם לא היה קובל.

לסעיף 12:

סעיף 78 לחוק קובע כי מקום שעורך דין הורשע על ידי בית משפט או בית דין צבאי בשל עבירה, ויש בעבירה משום קלון, ניתן להשעותו זמנית מלעסוק במקצועו אם הוגשה לכך בקשה "תוך שלושים יום מיום מתן הפסק המרשיע הסופי". חוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965, קבע תקופה של 45 יום לערעור על פסקי דין, באופן שפסק דין מרשיע נעשה סופי רק לאחר 45 יום מיום נתינתו. מוצע לשנות את המועד האחרון להגשת בקשה להשעייה זמנית ולקבעו ל-30 יום מיום שפסק הדין נעשה סופי.

לסעיף 13:

המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין מוסמכת לקבוע תעריף מינימלי לשכר טרחה של עורכי דין, ומשנקבע התעריף אין עורך דין רשאי להתנות או לקבל שכר טרחה נמוך ממנו, אלא ברשות הועד המחוזי. ועדים מחוזיים, בדרך כלל, מתכנסים לישיבות אחת לחודש, ועיכוב אישורים מהסוג האמור עשוי לפגוע בעורכי דין ובלקוחותיהם. מוצע, שהועד המחוזי יוכל לאצול סמכות זו לחלק מחבריו, בהנחה שפעולתם תהיה מזוהזת יותר.

לסעיף 14:

לפי סעיף 88 לחוק לשכת עורכי הדין רשאי עורך דין לעכב תחת ידו כספים מסויימים, נכסים ומסמכים של לקוחו, לשם הבטחת שכר טרחתו של עורך הדין והוצאותיו בקשר לשירות שנתן ללקוח. אולם תנאי לזכות זו הוא שעורך הדין הגיש תביעה על שכר הטרחה וההוצאות תוך שלושה חדשים מיום שנודע לו כי הלקוח חולק על זכותו לשכר ולהוצאות. עורכי הדין אינם נחפזים להגיש תביעות נגד לקוחותיהם, וכדי לאפשר להם סיום המחלוקת ללא תביעה משפטית, מבלי לאכזר את זכות העיכוב, מוצע להאריך את התקופה להגשת התביעה נגד הלקוח עד שנה אחת.

לסעיף 15:

הלשכה הנהיגה לחייב יפויי הכוח הניתנים לעורכי הדין בבול הלשכה שתמורתו נכנסה לתקציבה. מוצע ליתן לנהוג זה תוקף מחייב מכוח החוק.

ואלה סעיפי החוק העיקרי שהחוק המוצע בא לתקנם או להחליפם, במידה שנוסחם לא ניתן כבר בדברי הסבר אלה:

7. (א) הועדה הארצית תיבחר על ידי חברי הלשכה אתם לשנתיים בבחירות כלליות, שוות, יחסיות, חשאיות, ישירות וארציות.	הועדה הארצית
8. הועדה הארצית תבחר באחד מחברי הלשכה לראש הלשכה.	ראש הלשכה
13. ועד מחוזי ייבחר על ידי חברי הלשכה שמקום עבודתם הראשי הוא בתחום פעולתו של אותו ועד, בבחירות כלליות, שוות, יחסיות, חשאיות וישירות. הועד יבחר באחד מחבריו ליושב ראש הועד.	הרכב של ועד מחוזי
14. חברי בית הדין המשמעתי הארצי ייבחרו על ידי המועצה הארצית מבין חברי הלשכה הכשרים לכך; מספר חברי בית הדין ייקבע בכללים.	בית הדין המשמעתי הארצי
15. חברי בית דין משמעתי מחוזי ייבחרו על ידי חברי הלשכה שבאותו מחוז מבין חברי הלשכה שבמחוז הכשרים לכך; מספר החברים של כל בית דין מחוזי ייקבע בכללים.	בתי הדין המשמעתיים המחוזיים
17. תקופת כהונתם של חברי בתי הדין המשמעתיים היא שנתיים מיום בחירתם; מי שתקופת כהונתו תמה, כשר להיבחר מחדש; חבר בית דין שהחל לדון בענין פלוגי תוך תקופת כהונתו. רשאי לסיימו גם לאחר שתמה תקופתו.	תקופת כהונה

58. עורך דין לא יעסוק במקצועו בשותפות עם אדם שאינו עורך דין, ולא ישתף אדם כזה בהכנסותיו – אם ברוטו ואם נטו – בתמורה לשירותים, סיוע או תועלת אחרת לעסקו.

71. על פסק דין מרשיע של בית הדין המשמעתי הארצי רשאי הנאשם לערער לפני בית המשפט העליון תוך שלושים יום מיום קבלת פסק הדין.

78. (א) עורך דין שהורשע בבית דין משמעתי והוטל עליו עונש השעיה או הוצאה מן הלשכה, רשאי בית הדין שהרשיעו להשעותו זמנית מלעסוק במקצועו עד להכרעה הסופית בדבר ההשעיה או ההוצאה מן הלשכה.

(ב) עורך דין שהורשע בבית משפט או בבית דין צבאי בשל עבירה פלילית, רשאי בית דין משמעתי מהווי, על פי בקשת קיבל ואם מצא שבנסיבות הענין היה בעבירה משום קלון, להשעותו זמנית מלעסוק במקצועו עד להכרעה סופית בבקשה שתוגש לפי סעיף 75; לא הוגשה בקשה כזאת תוך שלושים יום מיום מתן הפסק המרשיע הסופי, או שבוטלה ההרשעה, בטלה ההשעיה הזמנית.

81. המועצה הארצית של הלשכה רשאית לקבוע תעריף מינימלי לשכר טרחה בעד שירותי עורכי דין; משנקבע בתעריף שכר מינימלי לשירות מסויים, לא יתנה ולא יקבל עורך דין שכר נמוך ממנו, אלא ברשות שניתנה על ידי הוועד המחוזי לענין מסויים או לסוג מסויים של ענינים; אולם רשאי עורך דין ליתן שירות שלא על מנת לקבל פרס ובלבד שיוודע על כך לוועד המחוזי בהודעה מנומקת.

88. להבטחת שכר טרחתו ולהבטחת החזרת הוצאות שהוציא, רשאי עורך דין לעכב תחת ידו כספי הלקוח שהגיעו לידיו בהסכמת הלקוח עקב שירותו ללקוח, פרט לכספים שניתנו לו בפקדון או בתור נאמן וכל עוד הוא נאמן עליהם שלא לטובת לקוח בלבד, ופרט לכספי מוונות לאשה ולקטינים, וכן רשאי הוא לעכב נכסים ומסמכים של לקוח שבאו לידי עקב שירותו ללקוח; ובלבד שהגיש תביעה על שכר טרחתו או הוצאותיו תוך שלושה חודשים מיום שנודע לו כי הלקוח חולק על זכותו לאותו שכר או לאותן הוצאות.

109. המועצה הארצית של הלשכה רשאית, באישור שר המשפטים, להתקין כללים (בחוק זה – כללים) בכל ענין הנוגע לארגון הלשכה ופעולותיה, במידה שלא נקבעו הוראות בחוק זה ובמידה שסמכות זו לא ניתנה בחוק זה לשר המשפטים, ולרבות ענינים אלה:

- (1) בחירתם, הרכבם וסדרי עבודתם של מוסדות הלשכה, וחלוקת סמכויות הלשכה ביניהם;
- (2) סדרי קבלתם של מתמחים ורישומם, ודרכי הפיקוח על התמחותם;
- (3) סדרי קבלת חברים ללשכה, לרבות חידוש החברות לפי חוק זה;
- (4) כללי האתיקה המקצועית;
- (5) סדרי הדין לפני בתי הדין המשמעתיים;
- (6) מתן סעד משפטי למעוטי אמצעים;
- (7) מדי עורכי הדין וסדרי לבישתם;
- (8) חובותיהם והכוויותם של עורכי דין בקשר למילוי תפקידיהם המקצועיים;

כל עוד המועצה הארצית של הלשכה לא התקינה כללים בענין מן הענינים האמורים בסעיף זה, רשאי שר המשפטים להתקין תקנות באותו ענין שיעמדו בתקפן עד שהמועצה הארצית, באישור השר, תתקין כללים במקומן; כל עוד גם תקנות כאמור לא הותקנו, תהנה הלשכה, ככל האפשר, כפי שנתנה המועצה המשפטית.

איסור שותפות

ערעור לבית המשפט העליון

השעיה זמנית

תעריף מינימלי

זכות עיכוב

התקנת כללים

חוק לתיקון פקודת הטבק (מס' 3) תשכ"ז-1967

- תיקון סעיף 30
1. האמור בסעיף 30 לפקודת הטבק (להלן - הפקודה), יסומן (א) ואחריו יבוא: "המנהל רשאי לפטור מקיום הוראות סעיף קטן (א), כולן או מקצתן, ובתנאים שיוורה."
- תיקון סעיף 73
2. בסעיף 73 לפקודה, במקום פסקה (4) יבוא:
- (4) חובת ניהול ספרים, צורתם, הפרטים שיש לרשום בהם והאופן שבו ינהלו אותם, בין בדרך כלל, בין לסוג פלוני של סוחרים או בעלי בתי חרושת ובין לסוחר או לבעל בית חרושת פלונים."

דברי הסבר

סעיף 30 לפקודה קובע:

30. בלא היתר מאת פקיד הבלו לא ייכנס אדם, חוץ מבעלי בית חרושת ומעובדי ומרשות הבלו, לבית חרושת רשוי, ולא תהא לו אפשרות של כניסה אליו, ולא יביאו לבית חרושת רשוי, ולא יחסינו בו, שום טובין חוץ מטבק, ולא יתנהל בו שום עסק חוץ מייצור טבק."

נתברר מן הנסיון שבמקרים מסויימים ניתן להבטיח פיקוח יעיל על ידי בדיקת הספרים והדוחות, בלי שתידרש נכחותו של פקיד מיוחד במקום הייצור. על כן מוצע להעניק למנהל סמכות לפטור מקיום ההוראות הכלולות בסעיף זה, כולן או מקצתן (סעיף 1).

סעיף 73 (4) לפקודה קובע:

73. הממשלה רשאית להתקין תקנות בכל ענין מן העניינים האלה: (4) הספרים והפנקסים שהסוחרים ובעלי בתי חרושת חייבים לנהל והדוחות שהם חייבים להגיש;

מוצע לשם הבהירות, להרחיב הוראה זו כדי שתכלול במפורש את הסמכות לא רק לחייב סוחרים ובעלי בתי חרושת לנהל ספרים ולהגיש דוחות, אלא גם לקבוע את פרטי הניהול הזה (סעיף 2).

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 5, עמ' 100; ס"ח תשכ"ב, עמ' 24; ס"ח תשכ"ד, עמ' 68.

חוק לתיקון פקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה) תשכ"ז-1967

- תיקון סעיף 1
1. בסעיף 1 לפקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה) (להלן - הפקודה), בהגדרת "היתר", במקום "שניתנה מאת סיטונאי בהרשאת המנהל" יבוא "שניתנה מאת יצרן או סיטונאי בהרשאת המנהל או לפי הוראותיו".
- תיקון סעיף 7
2. בסעיף 7 לפקודה, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- (ג) שר האוצר או מי שהשר הסמיכו לכך, רשאי להורות שחצריו של יצרן יינעלו שלא בדרך האמורה בסעיף קטן (ב); ניתנה הוראה כאמור, רשאי המנהל לפטור מקיום הוראות סעיף קטן (א), כולן או מקצתן, ובתנאים שיוורה."
- תיקון סעיף 8
3. בסעיף 8 לפקודה, בסעיף קטן (א), אחרי "לפי טפסים שנקבעו" יבוא "בין בדרך כלל ובין לסוג פלוני של יצרנים".

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 4, עמ' 74.

תיקון סעיף 12 4. בסעיף 12 לפקודה, בסעיף קטן (א), במקום הסיפה המתחילה במלים "רשם הפקיד" יבוא "נרשמו הפרטים כפי שהורה המנהל".

תיקון סעיף 51 5. בסעיף 51 לפקודה, במקום פסקה (14) יבוא:
" (14) הובת ניהול ספרים, צורתם, הפרטים שיש לרשום בהם והאופן שבו ינהלו אותם, בין בדרך כלל, בין לסוג פלוני של יצרנים, סיטונאים או קמעונאים ובין ליצרן או לסיטונאי פלוניס."

ד ב ר י ה ס ב ר

קבלת משקאות משכרים בחצריו של יצרן, הוצאתם והובלתם משם, טעונות היתר של מנהל אגף המכס והבלו (להלן – המנהל); ו"היתר" פירושו, בין היתר, תעודה שניתנה מאת סיטונאי בהרשאת המנהל; וזו לשון ההגדרה:
"היתר" – היתר שניתן מאת המנהל או מאת פקיד שהרשהו המנהל כראוי, לרבות תעודה שניתנה מאת סיטונאי בהרשאת המנהל."
מוצע עתה, שגם תעודה שניתנה על ידי יצרן תשמש "היתר", כתנאי שניתנה בהרשאת המנהל או על פי הוראותיו (סעיף 1).

סעיף 7 לפקודה קובע לאמור:

7. (א) שום אדם, זולת היצרן והעובדים אצלו והפקיד, לא ייכנס ולא תהא לו גישה לחצריו של יצרן שלא ברשות הפקיד.

(ב) כל דלת מדלתות חצריו של יצרן תהא נגועלת בשני מגעולים; מפתח המגעול האחד יהיה בידי היצרן, ומפתח המגעול האחר בידי הפקיד.

נתברר מן הגסיון שבמקרים מסויימים ניתן להבטיח פיקוח יעיל על ידי בדיקת הספרים ודוחו"ת, בלי שתידרש נכחותו של פקיד מיוחד במקום הייצור. על כן מוצע עתה להעניק לשר האוצר או למי שהשר הסמיך לכך, סמכות להורות על דרכים שונות מאלה המפורטות בסעיף 7 (ב) לנעילת חצריו של יצרן; כמו-כן תינתן למנהל סמכות לבטל או להקל על האיסורים המנויים בסעיף 7 (א) (סעיף 2).

סעיף 8 (א) לפקודה קובע לאמור:

8. (א) חייב יצרן לנהל בחצריו ספר מלאי וספר אספקה ופנקסים לפי טפסים שנקבעו, בהם ירשום את כמותם של החמרים שהשתמש בהם ואת כל המשקאות המשכרים שייצר והוציא וכל פרט אחר שרישמו נדרש; הספרים יהיו פתוחים בכל עת לעיונו של פקיד ורשאי הפקיד לרשום בהם רשומות או להעתיק מהם נסחים.

מוצע, שהסמכות לקבוע הוראות בדבר טופסי הספרים האמורים תהא רחבה יותר, ותתייחס לסוגים שונים של יצרנים (סעיף 3).

סעיף 12 (א) לפקודה קובע:

12. (א) לא יקובלו משקאות משכרים לחצריו של יצרן ולא יובלו לשם ולא יוצאו משם, אלא אם יש עמם היתר שבו רשם הפקיד את הכמות שעליה ניתן החיתר, תאריך נתינתו ותקופת תקפו.

מוצע שהמנהל יהא מוסמך לקבוע את הפרטים שיכלול בהיתר (סעיף 4).

סעיף 51 (14) לפקודה קובע:

51. הממשלה רשאית להתקין תקנות בכל אחד מן העניינים האלה:
(14) צורת הספרים שיצרן, סיטונאי וקמעונאי חייבים לנהל, הפרטים שיש לרשום בהם והאופן שבו ינהלו אותם.

מוצע לשם הבהירות, להרחיב הוראה זו כדי שתכלול במפורש את הסמכות לא רק לחייב יצרנים, סיטונאים או קמעונאים של משקאות משכרים, לנהל ספרים ולהגיש דוחו"ת, אלא גם לקבוע את פרטי הניהול הזה (סעיף 5).